

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

6. Dies Julii. Si hominem te fecit Deus, & justum ti te facis, melius aliquid facis, quàm fecit Deus. S. Augustinus serm. 15. de verb. Apost.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

6. DIES JULII.

Si hominem te fecit Deus, & justum te facis, melius aliquid facis, quàm fecit Deus. *S. Augustinus serm. 15. de verb. Apost.*

Dignior est I. gratia, dono faciendi miracula.

Conspirans est Theologorum opinio, inter Dei opera, mirabilius esse, ac dignius opus justificationis, quam Creationis. Sic opus tuum est præstabilius, dum amissam gratiam recuperandam, & promerendam te disponis, & præparatione sedulâ invitās, quàm erit Dei, cum te creando, in te inspiravit spiraculum vitæ. Hinc teste D. Gregorio, (a) *Pluris fuit conversio Pauli, Christum persequentis, quàm Lazari quadri-
duani in sepulchro foetentis.* Et meritò; quia dum mortuus à funere excitatur, datur vita carni iterum calura; animæ verò nunquam desitura. Hinc opus patras longè mirabilius, Deo, superisq; omnibus multò acceptius, dum antea actæ vitæ scelera dolore rescindis, serióque ad frugem redis, teque per gratiam Deo reddis; quàm si omnibus in mundo cæcis diem, surdis auditum, mutis sermonem, quamcumque infirmitate laborantibus virium omnium integritatē restitueres; imò & mortuos omnes, a pertis eorum monumentis, à funere excitates. Fingamus indici æternæ mortis apud inferos, reis, facultatem vitæ melius retexendæ, atque ita illis se cruciatibus eximendi; an illo-

(a) *S. Greg. l. 3. Dial. c. 17.*

Julius.

Tessera.

321

illorum, vel unus tantum munus esset rejecturus, vel ad aliud tempus remissurus, imò, vel ad momentum dilaturus? Nobis integrum est Dei præsidio, quod ultrò offertur, adjutis, emergere ex majoribus malis, quàm sint omnes damnatorum pœnæ, hoc est, è lethalibus sceleribus; siquidem iis simus involuti, & tamen adhuc cunctamur, & inconsulti deliberamus, an velimus tot nos malis liberare.

II. O dotem, dignitatemque! quam Sponsæ Animæ impertit Sponsus Deus! vim, nempe, procreandi Deo filios, & iræ matri, ac dæmoni patri subductos, in sinum gratiæ, & Christi jura transferendi! Potes, dum lubet (& cur, ac cui non lubeat?) parabili labore nocentes ad vitam meliorem revocare; & ex familia dæmonis, Dei in filios traducere. Fecit id, & magno animi quæstu, ex sacrâ D. Francisci familiâ B. Cherubinus; (a) qui, ut mortuas animas gratiâ animaret, antequam conscendebat suggestum ad populum dicturus, septem horas Deo vacabat orando in secessu, ut diceret cum successu: & ut intelligas, quo dixerit fructu; post ejus obitum, occurrerunt illi cœlum petenti sexaginta sex millia animarum, quas concionibus suis ab æterno exitio ad beatam vitam traduxerat; cui & gratias immortales, pro immortalibus, qua illas donaverat gloria, agebant. An non illa major est gloria, quàm patrasse omnia, quæ post homines natos, ab hominibus patrata sunt miracula? Quæ, malum! insania nostra, velle corpus mortale, sanum miraculo servari; mortem ab anima immortalis, ne remediis quidem communibus defendi?

III. Quæ hæc est, dicam, miseria; an insania, an

Kk 5

locor-

(a) M. Mor. Chron. p. 3.

locordia, an malitia? ubi tibi jacenti, ut erigat Dei
 misericordia, dextram porrigit, nolle surgere, velle
 altiùs cadere, pertinaciter jacere, perenniter perire?
 Dubitas fors de Dei expedita, ut tibi succurrat, mi-
 sericordia? Audi D. Hilarium: (a) *Dei justitiam mis-
 ricordem præstat criminis pœnis indulta patientia.
 Hoc in Deo præcipuum est; hoc in potente laudandum,
 non calum fecisse, quia potens est; non terram fundasse,
 quia virtus est; non annum astris temperasse, quia si-
 piens est; non hominem animasse, quia vita est, non mari
 in accessus, ac decessus movisse, quia spiritus est; sed mis-
 ricordem esse, qui justus est; sed miserantem esse, qui Rex
 est; sed dissimulantem, qui Deus est. Quod potens est,
 natura sua virtus est, quod autem misericors est, salu-
 tis nostra profectus: & plus est non suis uti; sed aliis
 præstitisse, quæ sua sunt. Atque adeò præstat cæteris Dei
 operibus misericordia, quia magnifica ejus operatio, vir-
 tutis sue res est; misericordia verò ejus; usus alienus est.
 Ob quod tanquam in apice divinarum, ob misericor-
 diam laudum, Propheta consistens, debitum Dei hono-
 rem, veluti publicæ confessionis ostendit, dicens, post-
 quam dixisset: Miserationes ejus super omnia opera
 ejus. Confiteantur tibi Domine omnia opera tua, &c.
 Tanta est Dei misericordia, ut sufficiat, te agnoceas,
 & doleas miserum, ut tollat tibi miserias. Eris mox
 innocens, si doleas te fuisse nocentem: minima ani-
 mi, ob commissa scelera, dolentis contritio, est com-
 missorum scelerum remissio. Tu Deo debita omnia
 solvis, dum Sacerdos te à peccatis absolvit. Aperi Dei
 Vicario tua crimina; & mox anima tua erit tota pul-
 chra, sine macula. Et Contrà;*

Crimina si celas, claudent tibi crimina calum.

(a) Hilar. Ps. 144. f. 244.

7. DIES